DESIRE®

Yvonne Lindsayová

Nedotknutelná

HARLEQUIN®

Yvonne Lindsayová

NEDOTKNUTELNÁ

Překlad

Jana Vrbacká

Milá čtenářko,

ani jsme se nenadáli a máme tu nový rok 2024. Ten předchozí nebyl vůbec lehký. Události kolem nás, nabraly děsivý spád, doléhá na nás utrpení velkého množství lidí… Samozřejmě že tísnivá atmosféra se promítá i do našich životů. Proto se přimykáme a nacházíme sílu a naději v dobrých zprávách, v blízkosti našich drahých a také v příbězích, jejichž cílem je odreagovat nás, zlepšit nám náladu, přivést myšlenky k romantice a troše toho snění. To je smyslem titulů, se kterými za Vámi každý měsíc přicházím, a já věřím, že svůj úkol plní na jedničku. Řekl bych, že o tom svědčí i Vaše věrnost.

Lednové tituly jsou rozmanité, těžko se pro ně hledá společná linka, ale ať již otevřete povídku Hrdinka skandálů, Nedotknutelná *či* Každý má tajemství, *jistě nebudete zklamaná. Samozřejmě, že se moji hrdinové po nejrůznějších peripetiích dostanou k tomu pravému protějšku a dobrý konec je tedy zaručený.*

Přeju Vám šťastné vykročení do nového roku, kéž by všechny příběhy, nejen ty moje, měly šťastné konce!

S láskou
Váš Harlequin

Yvonne Lindsayová

NEDOTKNUTELNÁ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Rags to Riches Reunion

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2023 by Dolce Vita Trust
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2024
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-165-0 (EPUB)
ISBN: 978-83-8342-166-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-8342-167-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Laskavost. Pouhá laskavost, nic víc. Drummond Keyes v duchu obrátil oči v sloup. Uvědomil si, že má stisknuté zuby a uvolnil se. Myslel si, že si jeho nejlepší kamarád Tanner dělá legraci, když mu zavolal a požádal ho, jestli by nenašel práci pro jeho mladší sestru Hyacinthu Sandertonovou. Jenže Tanner to myslel smrtelně vážně, jelikož půvabná blondýnka stála přímo před ním, ve značkovém oblečení a v lodičkách od Louboutina.

Drum se na ni podíval a snažil se potlačit zákeřný nával touhy, pronikající mu přímo do slabin. Vždyť to byla Tannerova malá ségra, proboha! Na ni takhle reagovat nesměl! Nikdy! S Tannerem kdysi dávno uzavřeli dohodu. Jistě, bylo jim tehdy pouhých patnáct, ale bylo to věcí cti. Slíbili si, že nikdy a za žádných okolností nebudou balit sestru svého nejlepšího kamaráda.

Přátelství s Tannerem si Drum velice vážil. Podporovali se navzájem ode dne, kdy se potkali na základní škole. Drum byl tehdy ve třídě nový a nikoho neznal. Tanner se k němu přitočil a zeptal se ho, jestli s ním nechce kamarádit. Tehdy si to Drum neuvědomoval, ale Tanner stál trochu mimo třídní kolektiv kvůli tomu, že pocházel z velice bohaté rodiny. Malý chlapec ale toužil po přátelství stejně jako Drum po tom, aby na nové škole zapadl.

Slíbili si, že budou kamarádi na život a na smrt. Dokonce plánovali, že společně vstoupí do armády. Drum toužil pracovat pro Generální vojenskou prokuraturu JAG a stát

se specialistou na vojenské právo. Jeho otec ovšem prodělal infarkt, a tak Drum musel zůstat doma a převzít otcovu firmu.

Přátelství s Tannerem bylo taky důvodem, proč odmítl Cininu prosbu, aby se stal jejím prvním milencem, i když to vyžadovalo opravdu velké sebezapření. Drum tehdy nechtěl udělat nic, co by ohrozilo jejich přátelství, a rozhodně to nechtěl ani teď. Ne, že by se teď Cin o něco snažila, to určitě ne. Tannerova mladší sestra vyrostla z předčasně vyspělého pěkného děvčete v hypnoticky nádhernou ženu. Ať už ale vypadala sebesvůdněji, na věci to nic neměnilo.

Musel si ji držet daleko od těla.

„Ty chceš fakt dělat v Pneuservisu Keyes?" zeptal se a pokoušel se potlačit nedůvěru v hlase.

„Ano, chci, a díky, že se mi věnuješ osobně, Drume. Vím, že máš spoustu práce."

Dokonce i její hlas byl svůdný. Stačilo ho uslyšet a všechna nervová zakončení v těle jako by dostala elektrický šok. Znovu zatnul zuby.

„Když já si nejsem tak úplně jistý, jestli tu pro někoho s tvými…" zaváhal a po krátké odmlce pokračoval, „schopnostmi… máme odpovídající místo."

V jejích dokonale nalíčených modrých očích vzplanula jiskřička čehosi, možná hněvu, ale zmizela stejně rychle, jako se objevila. Vlastně kdyby ji neznal téměř odmaličká a nesledoval, jak vyrůstá z otravné šestileté holčičky v osmnáctiletou dívku, které svět ležel u nohou, možná by si toho ani nevšiml.

Honem pokračoval, než stačila něco říct: „Podívej, vím, že jsi marketingový mág a jsi zvyklá na mnohem větší tempo, než jaké nabízíme my tady v Blossom Springs. Víš jistě, že o to opravdu stojíš?"

„Drume," pronesla tichým vyrovnaným hlasem, jako by se snažila udržet své pocity na uzdě, „já tuhle práci potřebuju. Prosím."

V tu chvíli mu to došlo. Nebyla to zlost, kterou se snažila ovládnout, byly to slzy. Celým tělem mu projel ledový

šok, když si uvědomil, že ho vlastně o tu práci prosí. O jakoukoliv práci. A najednou mu Tannerův telefonát začal dávat smysl.

Navzdory dokonale upraveným vlasům a nehtům, navzdory oblečení, které stálo víc, než si většina lidí tady v Blossom Springs vydělá za měsíc, byla opravdu na dně. A teď bylo na něm, aby jí podal pomocnou ruku, aby se od toho dna mohla odrazit.

„Dobře," řekl s dlouhým výdechem. „Pojďme dolů do dílny a já tě představím klukům."

Aspoň když bude v přízemí, bude menší šance, že na ni bude každou chvíli narážet. Ze všeho, od vůně jejího parfému až po to, jak se její půvabné křivky rýsovaly pod oblečením, se mu točila hlava.

„Do dílny?" opáčila a modré oči jí zajiskřily zájmem.

„No, potřebujeme dole novou koordinátorku a recepční. Ta předchozí odešla před měsícem na mateřskou a od té doby je naše organizace práce v troskách. Ztrácíme produktivní hodiny zaškolováním brigádníků, aby uměli pracovat se softwarem, a oni po pár dnech odejdou a my jsme zase na začátku."

Nikdy předtím neměl problémy najít zaměstnance, ale od nejhorší vlny pandemie se zdálo, že většina lidí dál raději pracuje z domova.

Představa práce v prostředí, kde bylo v létě horko a v zimě někdy nepříjemně chladno, s vraty každou chvíli otevřenými dokořán, nemluvě o hluku, nepřipadala většině lidí příliš lákavá.

A ať se Drum snažil sebevíc, nedokázal si představit, že by v takovém prostředí princezna Dokonalá, jak jí vždycky škádlivě říkal, pracovala.

Mlčky šla za ním z ředitelské kanceláře do přízemí, kde byla dílna. Drum otevřel dveře a hrdě se rozhlédl kolem. Když pneuservis od otce přebíral, byl to jen malý prostor pro jednoho člověka. Během dvanácti let tu vybudoval značkový pneuservis s pobočkami a franšízami ve více než sto padesáti městech. A úměrně k tomu také

rozšířil rodinné jmění. Přeměnil tátovu skomírající malou firmu, sotva vydělávající na živobytí, v prosperující podnik, který celou jeho rodinu dokázal dokonale zabezpečit.

Někdy mu ještě stále připadalo těžké srovnat si v hlavě ten rozdíl mezi situací, kdy po střední škole nastoupil k tátovi do dílny, a tím, kde se jeho firma nacházela teď. Rodiče žili spokojení a zajištění v komplexu pro důchodce, kam se před pár lety rozhodli přestěhovat, a jeho sestra se věnovala své vysněné kariéře. Už jen to vědomí mu stačilo k tomu, aby si řekl, že to rozhodně za všechnu tu dřinu a osobní oběti stálo. Co na tom, že nemohl vystudovat práva, o kterých od dětství snil? To, čeho dosáhl, bylo důležité. Poskytoval práci a zajištění obrovskému počtu zaměstnanců i své rodině.

A jelikož dobře věděl, jaké to je cítit se odpovědný za svou rodinu, bylo mu jasné, že Tanner měl určitě dobrý důvod ho požádat, aby Cin pomohl. Sandertonovi byli jednou z rodin, která stála u založení města Blossom Springs. Díky svému bohatství a úspěchu patřili k místní honoraci. Tedy do té doby, než Cinin otec udělal několik špatných investičních rozhodnutí těsně poté, kdy nastoupila na univerzitu. Ta rozhodnutí vedla k tomu, že jejich rodinné jmění začalo rychle mizet a otec začal rozprodávat pomerančové plantáže a sady, které zásobovaly jejich továrnu na výrobu čerstvých džusů. Zbytek pomerančovníků nakonec zničila nákaza, brzy potom následovaly jabloně a hrušně, a nakonec museli rodinný podnik zavřít.

Zbytek pomerančových sadů se rozprodal developerům na výstavbu bytů, a rozsáhlý tovární komplex, kde se vyráběl oblíbený džus, zůstal opuštěný, a nakonec byl zbourán, aby na jeho místě vyrostlo obchodní centrum a parkoviště. Ralpha Sandertona brzy poté ranila mrtvice a jeho žena Penelope zemřela ve spánku pár let po něm.

Tanner vstoupil do armády hned po střední škole a získával jedno povýšení za druhým. A Cin? Ta dál studovala a na živobytí si vydělávala na brigádách, dokud nezískala práci svých snů a srdce svého šéfa.

Tanner říkal, že ji rozvod těžce poznamenal, ale na první pohled by to do ní člověk neřekl. Až na ty zadržované emoce, kterých si všiml nahoře.

„Mají všechny pobočky Pneuservisu Keyes stejné uspořádání?" zeptala se cestou do malé recepce sousedící s dílnou.

„V podstatě ano. Roky jsme se pokoušeli metodou pokus – omyl přijít na nejlepší organizaci, aby to bylo pro zákazníky i pro nás co nejpohodlnější."

Přitakala a rozhlédla se kolem. „A tohle je čekárna?"

„Ano. Většina lidí se při čekání na opravu nebo přezutí pneumatiky ráda posadí."

„Hmm, to je mi jasné," pronesla tiše.

„Gile, tohle je Cin. Dneska nastupuje. Ukážeš jí, jak to tu chodí s telefony a s počítačem, ano?"

„S největší radostí," odpověděl Gil s rychlým úsměvem. „Raději budu támhle v dílně s rukama po lokty od šmíru než sedět tady a dělat, že vím, co dělám."

„Gilovi nevěř," řekl Drum, zavrtěl hlavou a podíval se na Cin. „To on přišel s nápadem na nový rezervační software, když už ten původní nestačil."

„No, není to tak, že bych ten software vymyslel nebo tak něco," pronesl Gil skromně. „Stejně bych raději přezouval gumy a vyvažoval pneumatiky, než se hrabal v tomhle počítači."

„Gil díky svým zkušenostem z dílny pomohl programátorům vytvořit naprosto jedinečný systém. Jsem si jistý, že se ti s ním bude dobře pracovat," vysvětlil Drum.

„No, to doufám," odpověděla Cin pohotově. „Moc nerada bych vám tu nadělala nějaké zmatky, když vám to tu tak dobře funguje."

Drum sledoval, jak Gil propadá Cininu kouzlu. Ani se nemusela snažit. Jako by jen pouhá její přítomnost způsobovala, že se jí lidé chtěli zalíbit. Patřil do té kategorie i on? Bylo to mnohem jednodušší, když byla jen Tannerovou otravnou mladší ségrou, která se na ně neustále lepila a pronásledovala je jako stín. Ale ženu, kterou byla teď,

bylo mnohem těžší ignorovat. A ano, kdyby byl sám k sobě naprosto upřímný, chtěl by vidět, jak jí z tváře mizí ustaraný výraz… a pokud jí k tomu má pomoct tahle práce, dostane ji.

„Dobrá, tak já tě teda nechám na starost Gilovi. Uvidíme, jak se ti tu bude líbit, a pokud si budeš myslet, že ti to vyhovuje, můžeme pak s personálním oddělením vyřídit administrativní stránku věci."

Chvíli je ještě sledoval, jak pracují. Co ji jen přivedlo zpátky domů, do města, kde už nepatřila mezi honoraci? Mohla zůstat v Los Angeles. Mohla pracovat pro jinou marketingovou agenturu nebo změnit obor. Vždycky byla pracovitá. A ona se místo toho vrátila sem. Navzdory tomu, že po smrti rodičů prohlásila, že ji tady už nikdy nikdo neuvidí. Proto ho napadlo, jestli se opravdu vrátila nadobro, nebo je to jen odrazový můstek k dalšímu úspěchu.

Cin se usadila k počítači a cítila na sobě Drumův pohled. I po tolika letech ji pořád přitahoval. Jasně si pamatovala, jak coby šestiletá, když si její bratr šel poprvé hrát s Drumem, pověděla mamince, že si toho kluka jednou vezme. Její maminka se jen smála a dalo jí dost práce svoji odhodlanou holčičku od hrajících si kluků odtáhnout. Ale přestože se to její mámě ten den podařilo, nikdy v Cin nedokázala potlačit touhu, kterou Cin pocítila pokaždé, když se Drum ocitl v její blízkosti. Touhu, kterou nedokázalo zcela vymazat ani manželství s jiným mužem.

Pocítila výčitky svědomí.

Tak už dost, napomenula se v duchu. *Nezapomeň, že to je ten samý kluk, kterého jsi požádala, ne, žadonila jsi, aby tě doprovodil na maturitní ples a který tě rezolutně odmítl, a odmítl i všechno ostatní, cos mu nabízela.*

I teď při té vzpomínce Cin cítila, jak jí rudnou tváře ponížením. Nechtěl ji a dal jí to jasně najevo.

A tak se s odhodláním, které ji dovedlo až k vysokoškolskému diplomu, přestože se její domov zatím hroutil,

se stejným odhodláním, díky kterému se stala výkonnou ředitelkou v jedné z nejlepších marketingových agentur v Los Angeles, rozhodla naučit všechno, co bylo potřeba, aby se stala nejlepší recepční v pneuservisu na světě. Rozhodně se bude snažit.

Gil byl trpělivý, radil jí, když brala telefony a přijímala zakázky. Zvlášť když se rozkřiklo, že je zpátky ve městě a pracuje v Pneuservisu Keyes, se náhle zvýšil počet lidí, kteří najednou potřebovali přezout gumy nebo zkontrolovat geometrii. Připadalo jí, že se klepy v Blossom Springs šíří ještě rychleji, než když tu vyrůstala.

„Musím uznat, že to, že jsi tady, nám zvyšuje obrat," pokýval Gil hlavou a zaculil se, když vyřídila další telefonát.

Cin si odfrkla. „Nemyslím si, že by se vám předtím vedlo nějak špatně," řekla a gestem ukázala na barevný rezervační systém na obrazovce před sebou.

„Jo, ale obvykle se tu a tam objeví nějaký ten výpadek. A ten nám právě pěkně vyplňují všichni ti vaši staří zvědaví sousedé."

Nervózně se na židli zavrtěla. „Já tu ale nejsem za žádného exota," pronesla tiše.

„Ne, to rozhodně ne," odtušil Gil a zakřenil se. „Ve škole jsi byla sice ve vyšším ročníku, ale moc dobře si pamatuju, jak se kolem tebe děcka pořád motala. Vypadá to, že se to vůbec nezměnilo."

„No, doufejme, že je ta zvědavost brzy přejde." Stiskla několik kláves, aby potvrdila rezervaci, kterou právě udělala. „A takhle se jim den před tím odešle automaticky textovka s připomínkou?" zeptala se a zoufale se snažila vrátit téma zpět k práci.

„Přesně tak. Od té doby, co jsme to zavedli, klesl počet zrušených a neuskutečněných objednávek o osmdesát procent. Vím, že Drum váhal a obával se, že je to dost drahé, a finanční oddělení to chtělo zastavit, ale už se nám to bohatě vrátilo."

Cin se usmála při představě, jak Drum váhá. Jakpak by váhání v jeho podání vypadalo? Hleděl by do dáli a žvýkal

u toho stéblo trávy? Ta představa byla stejně sexy jako Drum v obleku šitém na míru. Musela se v duchu napomenout. Z muže, který jí dal příležitost začít v životě znovu, by si neměla dělat legraci. Vůbec se nemusel snažit jí pomáhat, i když ho o to požádal její bratr. Vždyť ani jemu ani jí nic nedlužil. A i když očekávala spíš nějakou administrativní práci, tohle místo jí bude muset stačit, než se znovu postaví na nohy.

„Copak, Gile, snažíš se naši novou pracovní posilu zahnat do úzkých?"

Cin překvapeně vzhlédla, když se ozval Drumův hlas. Automaticky se koukla na zápěstí, aby se podívala, kolik je hodin, ale žádné neměla. Což jí připomnělo, že její diamanty posázené hodinky Piaget byly jednou z mnoha věcí, kterou jí exekutoři zabavili jako kompenzaci manželových dluhů. Takže se podívala na hodiny na stěně dílny. Už pracovala tři hodiny a byl čas oběda. Podívala se na Druma. Stál přímo před ní. Pocítila něco jako fyzický šok.

Bylo jí jasné, že se s ním bude v práci potkávat a v duchu se na to připravila, ale když se tu před ní zjevil tak náhle, celá se rozechvěla. Takhle intenzívně na něho reagovala vždycky, ale teď byla starší a dospělejší. Tyhle pocity se v ní probouzely pokaždé, jakmile se ocitla v jeho blízkosti. Byly to pocity, na které neměla právo a které si nemohla dovolit, připomněla si.

„Úžasně jí to pálí, šéfe," chválil ji Gil. „Všechno okamžitě pochopí."

„To rád slyším." Gil se otočil na Cin. „Můžu tě vzít na oběd?"

„Mám pocit, že jsem přišla teprve před chvílí."

„Já vím, ale zajdeme na kafe a něco k zakousnutí a pak tě zavedu za Jennifer z personálního. Bude potřebovat tvoje údaje a taky ti připraví pracovní smlouvu. Tedy pokud tu chceš opravdu pracovat."

Cin poděkovala Gilovi za pomoc a vyšla za Drumem ven na ulici.

„Takhle se chováš ke všem svým zaměstnancům?“ zeptala se, když s ním na chodníku srovnala krok.

„Jak? Že je vezmu na kafe a svačinu?“

„Ano, a že je ještě ke všemu osobně zavedeš na personální oddělení.“

„No, vlastně ne. Jenže ty jsi zvláštní případ.“ Jakmile to z něj vyletělo, okamžitě se zastyděl. „Podívej, omlouvám se. Ale Tanner mě požádal, abych na tebe hezky dohlédl, tak to dělám.“

„Děkuju,“ řekla Cin a snažila se zachovat přátelský tón. „Ale je to zbytečné. Já už jsem totiž dost dlouho dospělá. Už nepotřebuju, aby mě chránil starší brácha nebo jeho nejlepší kamarád. A jestli pro tebe mám pracovat, byla bych raději, kdyby ses ke mně choval jako ke všem ostatním.“

„To je fér. Prozatím to můžeme brát tak, že dva staří přátelé si spolu zajdou na kávu.“

Ale oni nebyli přátelé. Nikdy nebyli. Ona byla jen děvče se srdcem plným neopětované lásky k muži, který v ní neviděl nikdy nic víc než malou otravnou ségru svého kamaráda.

„Přátelé. Takže protekce?“ Její hlas nabral poněkud jízlivý tón.

Věděla, že dráždit hada bosou nohou nebyl dobrý nápad, ale nemohla si pomoct. Potřebovala v sobě nějak potlačit tu přitažlivost, která v ní doutnala těsně pod povrchem pokaždé, když se jí ocitl nablízku.

„To sotva,“ odsekl Drum ostře. „Hele, chceš to kafe, nebo ne?“

„Páni, po takovém okouzlujícím pozvání, jak bych mohla odmítnout? Vezmi mě teda do kavárny, šéfe,“ pronesla medově sladkým hlasem.

Drum si prohrábl vlasy a cosi nesrozumitelného zavrčel. „Cin, promiň. Ano, chovám se k tobě jinak, ale slibuju, že po tomhle už budeš jen další z mých zaměstnanců, ano?“

„Děkuju,“ odpověděla s klidem, který rozhodně necítila.